

[Leth Mouritzen.]

hvor Materialerne igen muliggør Istandsættelse, og hvor det gælder om at skaffe Arbejde til Bygningshaandværkerne i en Periode, inden det nye Byggeri lægger Beslag paa al Arbejdskraft.

Det tredje Spørgsmaal, som jeg ønsker at rejse i Forbindelse med Lovens Behandling denne Gang, angaar det beklagelige Forhold, der findes i Loven med Hensyn til Afregning efter Varmemaalere. Det er fastlagt i § 38 h, at Varmebetalingen for Centralvarme kan foregaa efter Maalers Udvisende med Hensyn til det Brændsel, som medgaaer til Ejendommens Opfyring, hvis Ejeren ønsker dette. Det er beklageligt, at det er fæstnet saa kategorisk i Loven, eftersom der har været rejst berettiget Kritik imod disse Maalers Paalidelighed. Den Undersøgelse, som har fundet Sted paa Foranledning af en Henvendelse til Indenrigsministeriet fra De samvirkende Lejerforeninger, er nu afsluttet, og Resultatet foreligger, om end ikke i Betæknings Form, det vil antagelig først kunne ske sidst i Maj Maaned. Ifølge en Udtalelse af Professor Mansa ved den tekniske Højskole, som har deltaget i den omfattende Undersøgelse, maa Ministeriet nu drage de praktiske Konsekvenser af den Erkendelse, som er opnaaet gennem Forsøgene med de forskellige Maalertyper. Det vilde være hensigtsmæssigt, om det Udvalg, som jeg formoder kommer til at beskæftige sig med dette Lovforslag, fik at vide, hvori denne Erkendelse bestaar, saa at man under Behandlingen af Forslaget kan tage Stilling til en eventuel Ændring i § 38 h. Hvis det, som det antydes i en Artikel i „Politiken“ den 19. i denne Maaned, er rigtigt, at Mistanken til Fordampningsmaalere ikke har kunnet afsvækkes, og at Maalerne ikke er nogen helt paalidelig Maalestok for de anvendte Varmeheder, maa Konsekvensen drages allerede nu, da Varmeopgørelserne for indeværende Periode staar for Døren og ellers skal følge Lovens Bestemmelser. Jeg vil opfordre den højtærede Indenrigsminister til at fremskaffe det nødvendige Materiale til Bedømmelse af dette Forhold, idet jeg finder, det er uforvarsomt at forlænge en Lovparagraf, der er saa lidt underbygget som § 38 h.

Et Forhold til maa kunne rettes ved denne Gennemgang af Huslejeloven, idet det urimeligt favoriserer særlig geskæftige Grundejere. I nogle Kontrakter om Lejemaal er der taget Forbehold over for Huslejen med Hensyn til yderligere Paaligning af Ejendomsskatter, idet det hævdes, at disse eventuelle Forhøjelser kan lægges over

paa Lejen. Der har været ført adskillige Retssager om dette Forhold, og de er nu efterhaanden resulteret i Afgørelser, som gaar ud paa, at kun særlig fremhævede Forbehold i Kontrakterne kan berettige til en saadan Skatteovervæltning. Derved er Antallet af Tilfælde af denne Art svundet en Del ind, og man indrømmer gennem disse Afgørelser fra Domsmyndighedernes Side efter min Opfattelse, at Skatteovervæltningen i Virkeligheden er uberettiget fra Ejeren Side. Denne Konsekvens, finder jeg, bør drages ind i Loven, saaledes at det fastslaas, at paalignede Skatter ikke maa overføres til Huslejen. Sker det f. Eks. for Omvurderingens Vedkommende nu i denne Sommer, eller, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller antyder, at nu ogsaa Krigsforsikringen skal kunne lægges over paa Lejen, saa betyder den forøgede Husleje jo blot en ny og højere Vurdering næste Gang, altsaa Skruen uden Ende.

Den højtærede Indenrigsminister anmodes om at tage ogsaa dette Forhold i Betragtning og medvirke til at forhindre denne uheldige Udvikling. Disse Domme, som angaar Udfærdigelsen af Lejekontrakter, tilskynder efter min Mening til at tage det henlagte Spørgsmaal om Indførelse af Standardkontrakter op til fornyet Overvejelse. Det er muligt, at denne Sag bør løses i Forbindelse med en generel Revision af Loven og derfor ikke kan indpasses i dette Forsøg paa at afbøde de værste Mangler ved den gældende Lov, men jeg rejser Spørgsmaalet, fordi jeg finder, at det er et Forhold, som giver Anledning til megen Uklarhed og mange Fejltagelser, der kunde undgaaes ved en enkel Løsning.

Jeg har paa mit Partis Vegne her rejst nogle Spørgsmaal angaaende det foreliggende Lovforslag. Jeg gør opmærksom paa, at det er Forhold, som min Gruppe vil søge løst i Forbindelse med den ringe Ændring, som er foreslaaet i § 73 a, Stk. 1, Nr. 1, og som vi vil medvirke til, men jeg tillader mig endnu en Gang at understrege, at mit Parti er villigt til at medvirke til en virkelig Forbedring af Loven som Helhed.

Det næste Forslag, Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 400 af 22. August 1945 om Boliganvisning, som den højtærede Indenrigsminister har forelagt her i Tinget, er efter min Mening egnet til at vække Forundring i store Kredse af Befolkningen. Det er Udtryk for en Ligegyldighed over for et af de vigtigste Problemer i Øjeblikket, som er ganske uansvarlig, og som, hvis den godkendes, vil faa alvorlige Følger. Forslaget er ganske vist en Konsekvens af den højt-